

وظیفه عملی شرعی

تکلیف مستفاد از اصول عملی شرعی، هنگام شک یا جهل به حکم واقعی را وظیفه عملی شرعی گویند. این بحث در [اصول فقه](#) کاربرد دارد.

فهرست مندرجات

۱ - تعریف

۲ - پانویس

۳ - منبع

تعریف

وظیفه عملی شرعی، مقابل [وظیفه عملی عقلی](#) بوده و به وظیفه‌ای گفته می‌شود که اصول عملی شرعی، آن را ایجاد می‌نماید، مانند: [پرائت شرعی](#)، [احتیاط شرعی](#) و [استصحاب](#)؛ به بیان دیگر، وظیفه عملی شرعی، دستور العملی است که شارع آن را [جعل](#) نموده تا هنگامی که مکلف به حکم واقعی شک دارد و اماره‌ای نیز در دسترس او نیست، از سرگردانی در آید.

[۱] [محاضرات فی اصول الفقه](#)، خویی، ابوالقاسم، ج ۱، ص ۷.

[۲] [اصطلاحات الاصول](#)، مشکینی، علی، ص ۵۹.

[۳] [الاجتهاد اصوله و احکامه](#)، بحر العلوم، محمد، ص ۴۹.

[۴] [الحلقة الثالثة فی اسلوبها الثانی](#)، ابروآنی، باقر، ج ۳، ص ۴۰۹.

پانویس

۱. [↑](#) [محاضرات فی اصول الفقه](#)، خویی، ابوالقاسم، ج ۱، ص ۷.

۲. [↑](#) [اصطلاحات الاصول](#)، مشکینی، علی، ص ۵۹.

۳. [↑](#) [الاجتهاد اصوله و احکامه](#)، بحر العلوم، محمد، ص ۴۹.

۴. [↑](#) [الحلقة الثالثة فی اسلوبها الثانی](#)، ابروآنی، باقر، ج ۳، ص ۴۰۹.

منبع

فرهنگنامه اصول فقه، تدوین توسط مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی، ص ۹۱۰، برگزفته از مقاله «وظیفه عملی شرعی».

رده‌های این صفحه: [وظیفه عملی](#)